

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.III.20.523/2008/4. szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a dr. Németh L. Zsolt ügyvéd által képviselt **felperes neve (címe)** alatti lakos felperesnek, - a dr. Herjeczki János ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alatti székhelyű alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2008. szeptember hó 10. napján kelt 12.P.20.196/2008/5. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 12.000,- (Tizenkettőezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy külön felhívásra az államnak fizessen meg 24.000,- (Huszonnégyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

Az alperes a **/újság neve/** 2008. július 18-án megjelent számának 3. oldalán „Új fejezetet nyitnak” és „Új ügyvezető” címmel két cikket jelentetett meg, amelyekben a felperesnek a **/cég 1/-**ben fennálló ügyvezetői jogviszonyának megszüntetésével és a gazdasági társaság gazdálkodásával is foglalkozott.

A felperes 2008. augusztus 18-án kérelemmel fordult az alperes szerkesztőségéhez az alábbi helyreigazító közlemény közzététele végett:

„Lapunk 2008. július 18-án megjelent „Új ügyvezető” című cikkében azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes ügyvezetői megbízatásának megszüntetését a képviselő-testület kezdeményezte, mert tevékenységével kapcsolatban összeférhetlenségi kifogások merültek fel.

Lapunk 2008. július 18-án megjelent „Új fejezetet nyitnak” című cikkében olyan hamis látszatot keltettünk, mintha **/felperes neve/** törvénysértően végezte volna tevékenységét a **/cég 1/-**ben.

Ugyanezen cikkben azt a hamis látszatot is keltettük, mintha felperes családi Bt-je a **(cég 2) /cég 1/-**vel ténylegesen azonos tevékenységet végzett volna, így téve lehetetlenné a **/cég 1/** sikeres működését. Ezen cikkben valótlanul híreszteltük azt is, hogy felperes ügyvezetésének megszüntetése összefüggésben lenne azzal a valótlan ténnyel, hogy a **/cég 1/-**nél likviditási problémák voltak, illetve, hogy felperes ezzel kapcsolatban milyen kötelezettségének nem tett eleget. Az „Új fejezetet nyitnak” című írásunkban többször azt a hamis látszatot keltettük, hogy felperes ügyvezetői megbízása a képviselő-testület kezdeményezése következtében szűnt volna meg.

A valóság a fentiekkel szemben az, hogy felperes maga kezdeményezte az ügyvezetői megbízatásának megszüntetését, a családi Bt-je valóban nem végez és nem végzett a **/cég 1/-**vel megegyező tevékenységet, és annak működése semmilyen kihatással nem volt a **/cég 1/** működésére. A valóságban felperes ügyvezetői megbízatásának idején a **/cég 1/-**nél nem voltak likviditási problémák, és ennek következtében felperest természetesen semmilyen mulasztás nem terheli."

Az alperes szerkesztősége a nyitva álló határidőben a helyreigazítás közlésének nem tett eleget.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a helyreigazítási kérelemben megjelölt megszövegezésű közlemény közlésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte elsődlegesen amiatt, hogy a felperes elmulasztotta a helyreigazítási kérelem előterjesztésére nyitva álló 30 napos határidőt, míg másodlagosan érdemben is vitatta a keresetet.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Az elsődleges ellenkérelemmel összefüggésben kifejtette, hogy a felperes megfelelő módon bizonyította, hogy faxon a helyreigazítási kérelmet a részére nyitva álló 30 napos határidőn belül az alpereshez megküldte, az oda megérkezett. Megállapította, hogy az alperes a cikkekben közölt tények valóságtartalmát a Pp-ben rögzített bizonyítási kötelezettségének megfelelően igazolta. Így bizonyította, hogy a kft-nél a likviditás veszélye fennállott, a fizetéseképtelenséget csak a felperes munkaviszonyának megszüntetésével sikerült megakadályozni. Nem volt alaptalan az alperes által a felperes munkaviszonyával, illetőleg ügyvezetői tisztségével összefüggésben a menesztés kifejezés használata sem, mivel ügyvezetői viszonya visszahívással, munkaviszonya pedig közös megegyezéssel szűnt meg, amit egyébként a sérelmezett cikkek is tartalmaznak. Helytálló volt annak közlése is, hogy a felperessel kapcsolatban összeférhetlenségi kifogások merültek fel, mivel a felperes beltagi jogviszonya mellett működő **cég 2** és a **/cég 1/** fő tevékenységi köre azonos. A felperes eljárásjogi kifogásával kapcsolatban kifejtette, hogy sajtóhelyreigazítási perben a Pp. 344. § (2) bekezdése alapján a bíróságnak a keresetlevél benyújtásától számított 8 napon belül tárgyalást kell tartania, ezért a

felperes alappal nem hivatkozhat arra, hogy a rövid tárgyalási időköz a felkészülésben akadályozta.

Az ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést, elsődlegesen annak megváltoztatását és az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérve, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság a pártatlanság követelményét figyelmen kívül hagyva, elfogult módon járt el. Ennek bizonyítéka, hogy faxon értesítette a tárgyalásról a felperest azzal, hogy a tárgyalást távollétében is megtartja; engedélyezte az alperesi képviselőnek, hogy a megjelent tanútól kérdezzen, ugyanakkor a felperesi képviselőt ebben megpróbálta tartalmilag korlátozni; több alkalommal követelnie kellett a felperesnek, hogy a jegyzőkönyv az elhangzottaknak megfelelően kerüljön rögzítésre; a tárgyalás berekesztésére történő figyelmeztetés után a felperesi perbeszédet megszakította, majd a tárgyalást 14 órát követő utáni időpontra halasztotta annak ellenére, hogy a felperes jelezte, egyéb elfoglaltsága miatt 13 óra után már a tárgyaláson nem tud jelen lenni; nem derül ki a tárgyalási jegyzőkönyvből, hogy a tárgyalást a bíróság megnyitotta; ésszerű ok és magyarázat nélkül tagadta meg az elsőfokú bíróság a felperes által kért bizonyítást, és a tárgyaláson csatolt iratok értékelését sem tartalmazza az ítélet. Az ügy érdemében a felperes menesztésével kapcsolatosan kifejtette, hogy e kifejezés köznap értelemben elbocsátást, a fél akaratától függetlenül történő eltávolítást jelent. A közös megegyezéssel történt munkaviszony megszüntetésre figyelemmel ezért a cikknek ez a szóhasználata nem helytálló. A likviditási gondokkal összefüggésben kifejtette, hogy arról akkor beszélhetünk, ha a társaság a fizetéseit beszüntette, pénzügyi kötelezettségeit nem tudja teljesíteni. Ezzel szemben a csatolt okiratokból megállapítható, hogy a felperes munkaviszonyának megszüntetésének időpontjában is megfelelő készpénzállománnyal rendelkezett a gazdasági társaság és olyan követelésállománya volt, amely a hosszabb távú működést is lehetővé tette. Az **cég 2**-nek a **cég 1**-vel való azonos tevékenységi körére utalással kapcsolatban álláspontja az volt, hogy a két cég ténylegesen nem végzett azonos tevékenységet, így a felperes bt-jének működése nem hathatott ki a kft sikeres működésére. A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntése szerint erre való hivatkozás esetén azt kell vizsgálni, hogy a munkavállaló másik jogviszonya keretében ténylegesen végez-e a munkáltatójának jogos érdekét sértő tevékenységet. Utalt arra is, hogy e körben a bizonyítás az alperest terhelte, amelynek nem tett eleget.

Fellebbezési ellenkérelmében az alperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira hivatkozással. Kiemelte, hogy a PK. 12. számú állásfoglalás szerint a sajtóhelyreigazítási perben a közleményt a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket pedig nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk alapján figyelembe venni és összefüggésükben értékelni. Ennek megfelelően megállapítható, hogy a felperes munkaviszonyát közös megegyezéssel

szüntették meg, ügyvezetői megbízatását viszont a képviselő-testület egyoldalú elhatározással (visszavonással) és azonnali hatállyal szüntette meg. Mindezek miatt nem

kifogásolható a menesztés kifejezés használata mellett, hogy a vitatott cikk a munkaviszony közös megegyezéssel történt megszűnésének tényét is tartalmazza. A likviditási gondokkal összefüggésben hivatkozott a felperes korábbi nyilatkozataira, amelyeket a felügyelő bizottsági jegyzőkönyv rögzít, valamint a **/cég 1/** különböző bankoknál vezetett számláinak egyenlegére. Mindezeket csatolta a 2008. október 28-án megszületett belső ellenőri vizsgálat eredményével együtt, amely szabálytalanságokat és összeférhetetlenséget állapított meg. Az utóbbi kapcsán utalt arra, hogy a sérelmezett cikk a valóságnak megfelelően ad tájékoztatást a két cég fő tevékenységének azonosságáról, az ez okból fennálló összeférhetetlenségről s arról, hogy ilyen jellegű tevékenység végzése nem igazolódott be. Hivatkozott az új Gt. 25. §-ának (1) bekezdésében foglaltakra is. Az eljárásjogi kifogásokkal összefüggésben kifejtette, hogy azok alaptalanok, de megtörténtük esetén sem lettek volna az érdemi döntésre kihatással: az eljárás pártatlanságát az elsőfokú eljárás során a felperes egyszer sem kérdőjelezte meg; minden lényeges eljárási cselekmény jegyzőkönyvezésre került; a jegyzőkönyvből kiderül, hogy a tanú milyen válaszokat adott az alperesi kérdésekre; a 14 órára történt halasztással az eljáró bíró a felperesi képviselő számára kívánt hosszabb időt biztosítani perbeszédére, a felperes viszont -13 órától fennálló elfoglaltságára hivatkozással - a tárgyalás elhalasztását kívánta elérni; ugyanakkor a felperes sem a tárgyaláson, sem azt követően nem ajánlott fel az ügy érdemére kiható bizonyítást. Mindezek miatt az ügy érdemben eldönthető volt.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki: Az alperes Új ügyvezető című cikkében leírta, hogy „a **/újság neve/** információ szerint felperes ügyvezető munkaviszonyát és ügyvezetői jogviszonyát közös megegyezéssel megszüntette a testület, mivel az ügyvezetővel szemben összeférhetlenségi kifogások merültek fel”.

Új fejezetet nyitnak című cikke a következőket tartalmazza: „A sajtótájékoztatón felperes neve ügyvezető menesztésével is foglalkoztak. ... A kft-nek a tőkéje csökkenőben van, ugyanakkor olyan információkat kaptunk, hogy az ügyvezető felperes a társasági törvénybe ütköző módon egy másik gazdasági társaságnak is vezető tisztségviselője - ismertette az előzményeket **/személy 1/**, aki tagja a kft-t felügyelő bizottságnak.

- felperesnek valóban van egy betéti társasága, az **cég 2**, aminek ugyanaz a fő tevékenysége, ami a **/cég 1/-nek**. Sem a társasági szerződés, sem a testület nem adott engedélyt erre, hiszen ezt be sem jelentette az ügyvezető. Ezt a helyzetet tiltja a munkatörvénykönyve is, mivel felperes vezető beosztású munkavállalóként dolgozott a bt-nél is. Ráadásul saját cégénél folytathatott olyan tevékenységet, amelyet az önkormányzati cég is folytathatott volna. Ez nem igazolódott be egyértelműen, ellentmondásos nyilatkozatot tett a felügyelő bizottság előtt ebben az ügyben felperes. Az tény,

Pf.III.20.523/2008/4. szám

hogy a **/cég 1/** saját bevételt nem produkált, pedig az üzleti tervében is elő lett írva.

A FIDESZ szerint az önkormányzati kft-nél likviditási zavarok is lehetnek. ... /személy 1/ elmondta, hogy felperes összeférhetetlenségi ügyét zárt ülésen tárgyalta a testület. Egy tartózkodás mellett az ügyvezető munkaviszonyát és ügyvezetői jogviszonyát közös megegyezéssel megszüntette a testület. A felügyelő bizottság a szeptemberi ülésig vizsgálja ki, hogy felperes tevékenysége okozott-e kárt az önkormányzati cégnek. ...

- ...Ennek a fejezetnek egy másik része a **cég 1** létrehozása 40 millió forintból, majd 2008. július 10-én felperes neve ügyvezető menesztése történik meg. ... A város az elmúlt két évben kapott egy alkalmatlan kormányt, egy olyan országgyűlési képviselőt, akinek az érdekvérvényesítő képessége enyhén szólva is meggyöngyült, egy felmentett ügyvezetőt, akinek az alkalmassága nem biztos, hogy megvolt, ha a teljesítményét nézzük. ... - mondta /személy 2/" (képviselő).

A felperes a **cég 1** vezető tisztségviselője volt, ügyvezetői teendőit munkaviszony keretében látta el. Munkaviszonyát közös megegyezéssel szüntették meg, egyidejűleg vezetői tisztségviselői jogviszonyából visszahívták. A felperes ezzel egyidőben az **cég 2** tagja, képviselője is volt. A TEÁOR szerint a **cég 1** és a bt. fő tevékenysége azonos. Erről a képviselő-testületet kinevezésekor nem tájékoztatta.

A 2008. október 28-án elkészült belső ellenőri jelentés megállapította, hogy a **cég 1** működése során a pénzügyi és gazdasági ügyekben nem biztosította az átláthatóságot, sértette a valódiság elvét, pénzügyi lehetetlenséget teremtett, nem körültekintően és gondosan használta fel a forrásokat, nem vette figyelembe a célszerűségi és hasznossági alapelveket (költség-haszon elve), a pénzügyekben eltúrte, sőt saját maga idézte elő az összeférhetetlenséget, nem működtette az ellenőrzést, mint a rábízott vagyon ésszerű és hatékony felhasználásának egyik visszajelzését. A pénzügykezelési szabálytalanságok odavezettek, hogy a társaság pénztáregyenlege 2008. július 7-én és az azt követő néhány napon negatív értéket mutatott, amely ellentmond a számviteli előírásoknak.

A kft. ... Bank Zrt-nél vezetett számlájának egyenlege 2008. augusztus hó 1. napján 176.815,57,-Ft volt, az ...e Banknál vezetett számla egyenlege ugyanezen a napon 56.827,-Ft.

A felperes 2008. augusztus hó 14. napján jutatta el faxon az alpereshez sajtóhelyreigazítási kérelmét.

Az ítélet tábla a tényállást a kereseti kérelem mellékletét képező újságcikkek, az 5. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv mellékleteként csatolt üzenet megerősítési jelentés (A/1.), képviselő-testület jegyzőkönyv kivonata (A/4.), 2008. július 1-jei keltű, felperes által írt, polgármesternek címzett levél, előterjesztés (A/6.), 2008. június 30-i jegyzőkönyv a **cég 1** felügyelő bizottságának üléséről, valamint a

Pf.III.20.523/2008/3. sorszámú fellebbezési ellenkérelem mellékleteként csatolt belső ellenőri jelentés és bankszámla kivonatok alapján állapította meg.

I. A fellebbezésben hivatkozott, elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértésekkel összefüggésben az ítélet tábla álláspontja a következő.

Alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy az elsőfokú bíróság a per tárgyalását nem nyitotta meg. Az 5. sorszámú jegyzőkönyvből a tárgyalás megnyitásának ténye egyértelműen megállapítható, mint ahogy az is, hogy a berekesztésre történő

figyelmeztetés után az elsőfokon eljáró bíróság a felperesi képviselőnek szót adott, majd szünet tartását rendelte el, s a tárgyalást nem rekesztette be. A szünet eltelté után a tárgyalást annak újabb megnyitása nélkül folytatta. Az elsőfokú bíróság mindezen eljárási cselekményei megfelelnek a Pp. 135. § (1) bekezdésében foglaltaknak. Az e rendelkezés szerint szükséges megállapításokat az eljáró bíróságnak a tárgyalás megnyitása után tennie meg, ugyanakkor a szünetet követően a tárgyalás ismételt megnyitásának nem volt helye, hiszen ekkor még berekesztésre nem került sor. Kizárólag a Pp. 145. § (3) bekezdése tartalmaz rendelkezést a tárgyalás újbóli megnyitásának szükségességéről már berekesztett tárgyalás esetén. Ebből következően még a tárgyalás új határrnapra történő elhalasztása esetében sem kellett volna a folytatólagos tárgyalást ismételten megnyitnia (Pp. 142. § (1) bekezdés).

A Pp. 133. § (1) bekezdése értelmében a tárgyalást az elnök vezeti, aki a törvény keretei között megszabja azoknak a cselekményeknek a sorrendjét, amelyeket a tárgyaláson teljesíteni kell. A felekhez, valamint az elnök által kihallgatott más személyekhez kérdéseket a bíróság tagjain kívül a felek és képviselőik is intézhetnek. Ugyanezen törvényhely (2) bekezdésének rendelkezése szerint ugyanakkor az elnök ügyel arra, hogy a tárgyalás ne terjedjen ki az ügygel összefüggésben nem álló körülményekre, egyben az ügyre nem tartozó kérdés feltevését, illetőleg az arra való feleletet megtiltja. A pervezetés a peres eljárás törvényességét, célszerű menetét, folyamatosságát és gyorsaságát biztosító bírói perbeli cselekmények összessége. Ezek közül a tárgyaláson megvalósuló pervezetési teendők tartoznak a tárgyalásvezetés fogalma alá, melynek célja a tárgyalás akadálymentes lebonyolítása. A rendelkezésre álló jegyzőkönyvből az derül ki, hogy az elsőfokú bíróság céltudatos pervezetést valósított meg, amely a tárgyalás gyorsaságát, az eljárás ésszerű időn belül történő befejezését szolgálta a Pp. 2. § (1) bekezdésének megfelelően. A tárgyalásvezetés során figyelemmel volt a sajtóhelyreigazítási perekre vonatkozó speciális eljárási szabályokra (Pp. XXI. fejezet) és az anyagi jogi szabályokra is. Tárgyaláson elhangzott tájékoztatásai, felhívásai mindezen rendelkezéseknek megfelelnek, ugyanakkor nem csorbítják a feleknek a per tisztességes lefolytatásához való jogát. Megállapítható az iratokból, hogy az elsőfokú bíróság szoros per- és illetőleg tárgyalásvezetéssel derítette fel a tényállást, melynek során eljárási szabályt nem sértett. Az eljáró bíróságnak felperessel szembeni elfogultságára utaló adat nem merült fel. A per tárgyához szorosan nem tartozó kérdések feltevésének megtiltása, az első tárgyalás kereteit meghaladó további bizonyítás elrendelésének mellőzése, a szünet tartása ilyenek nem minősíthető, mindezekre a Pp. a bíróság számára lehetőséget ad. Az elsőfokú bíróság eljárása során figyelemmel volt a Pp. 345. § (2) bekezdésének

Pf.III.20.523/2008/4. szám

rendelkezésére is. Eszerint bizonyítás felvételének csak olyan bizonyítékokra vonatkozóan van helye, amelyek a tárgyaláson rendelkezésre állanak, és amelyek alkalmasak lehetnek arra, hogy a közlemény kifogásolt tényállításainak valóságát nyomban igazolják, vagy a keresetben előadottakat nyomban megcáfolják. Bizonyítás felvételének helye lehet a felperes által nyomban felajánlott bizonyítékokra is. A tárgyalást - legfeljebb 8 napra - csak akkor lehet elhalasztani, ha ezt a felperes kéri, vagy a már feltárt bizonyítékok a bizonyítás eredményességét valószínűsítik. Az idézett rendelkezésből megállapítható, hogy a

bíróságnak nem kötelezettsége még erre irányuló felperesi kérelem esetén sem a tárgyalás elhalasztása, az csupán lehetőség, azaz a döntés a bíróság elhatározásától függ. Halasztásra tehát megfelelő pervezetés mellett csak akkor kerülhet sor, ha a felperes azt olyan további bizonyítás felvétel céljából kéri, amelynek teljesítése szükséges a valóság megállapításához, s aminek előterjesztésében a felet nem terheli perjogilag releváns önhiba. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárásjogi szabályt e körben sem sértett, a per első tárgyalásán ugyanis elegendő bizonyíték állt rendelkezésre a megalapozott döntés meghozatalához. A felperes személyes meghallgatása, illetőleg további bizonyítás már mindehhez szükségtelen volt.

A sajtóhelyreigazítási perben a bíróság soron kívül jár el. Az elnök legkésőbb a keresetlevél benyújtásától számított nyolcadik napra tárgyalást tűz ki, kivéve, ha a keresetlevél benyújtása elkészt (Pp. 344. § (2) bekezdés). A soron kívüli eljárásra tehát a Pp. egy speciális rendelkezése kötelezi a bíróságot, amit a sajtó által esetlegesen okozott sérelem súlya, az ennek következtében szükséges erkölcsi rehabilitáció, illetőleg a korrekt tömeg tájékoztatás presztízséhez fűződő érdek indokol. Az elsőfokú bíróság a tárgyalás kitűzése során ezt a szabályt szem előtt tartva járt el, amelyet a felperesnek, illetőleg jogi képviselőjének is ismernie kellett. Amikor tehát a pert megelőző eljárást kezdeményezte az alperes irányába, a hivatkozásait alátámasztó érvei, bizonyítékai már ismertek kellett, hogy legyenek. Ebben az eljárásjogilag speciálisan szabályozott pertípusban a bizonyítékok rendelkezésre bocsátásával késlekedni nem lehet, figyelemmel a már hivatkozott Pp. 344. § (2) és (3) bekezdése rendelkezéseire. Utóbbi szerint a perben igazolásnak nincs helye. Az elsőfokú bíróság tehát akkor sértett volna eljárás szabályt, ha a per tárgyalását nem a keresetlevél beérkezésétől számított 8. napra tűzi ki. A tárgyalás megtartásának akadályai egyéb szempontból sem voltak, azon a felek jogi képviselői megjelentek, idézésüket a tárgyalást megelőzően kézhez vették, tehát a tárgyalás helyszínéről és időpontjáról megfelelő módon tudomást szereztek.

A kifejtetteket összefoglalva megállapítható, hogy az elsőfokú eljárás során eljárási szabálysértés nem történt, így ez okból nincs indok az ítélet hatályon kívül helyezésére és újabb eljárás elrendelésére.

Csupán megjegyzi az ítélet tábla, hogy az elsőfokú bíróság helyes álláspontot foglalt el tekintetben is, hogy a felperesnek az előzetes eljárás során az alpereshez benyújtott kérelme mind a formai, mind a határidőkben támasztott követelményeknek

(faxon a kérelem az alpereshez a rendelkezésre álló 30 napos határidőn belül megérkezett) minden tekintetben megfelelt, ezért helye volt a kereseti kérelem érdemi vizsgálatának.

II. A sajtóhelyreigazítás - a személyhez fűződő jogok körében szabályozottaknál szűkebb körű - a személyiség védelmét szolgáló, objektív felelősségi alapon álló eszköz azokra az esetekre, ha a személyhez fűződő jogok megsértését tömeg tájékoztatási eszközök útján követik el. Ezzel összhangban rendelkezik a sajtóról szóló 1986. évi II. törvény (St.) is, amikor kimondja, hogy a sajtószabadság gyakorlása nem járhat mások személyhez fűződő jogainak sérelmével. Helyreigazításra azonban csak valótlan, vagy a valóságot hamis színben feltűntető tényállítások közlése (híresztelése) esetében kerülhet sor (Ptk. 79. § (1) bekezdés, PK. 12. számú állásfoglalás). Ebből következően a sajtóhelyreigazítási perben

elsődlegesen azt kell vizsgálni, hogy tényállítás vagy véleményközlés történt, s csak amennyiben a közlemény sérelmes része tényállításnak minősül, kerülhet sor annak megállapítására, hogy tartalma valós, valótlan vagy a valóságot hamis színben feltüntető. Mindezek vizsgálata akkor sem mellőzhető, hogy a közlés idegen forrásból származik. A Ptk. 79. § (1) bekezdése ezért nem csak a közvetlen észleleten alapuló közlés, hanem a mástól szerzett értesülések továbbadása, közlése, vagyis híresztelés esetében is lehetővé teszi a sajtóhelyreigazítást. Sajtóhelyreigazításnak tehát az olyan valótlan tartalmú, vagy a való tényeket hamis színben feltüntető sajtóközlemény miatt is helye van, amely egyébként híven közli más személy tényállítását, nyilatkozatát (PK. 14. számú állásfoglalás). Mindezeket a jelen perre vetítve nem volt jelentősége annak, hogy az alperes több sérelmezett szövegrészben a képviselő-testület egyes tagjainak nyilatkozatait idézte.

A döntés során figyelembe kellett venni a PK. 12. számú állásfoglalás II. pontjának iránymutatását is, mely szerint a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni, és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. Nem lehet tehát a sérelmes kifejezéseket elszigetelten vizsgálni, tekintettel kell lenni a szövegkörnyezetre is. Ha a közlemény a maga egészében és összefüggéseiben megfelel a valóságnak, ezesetben egyes - az egészhez képest lényegtelen, pontatlan, a helyreigazítást kérő megítélése szempontjából közömbös - részletek nem szolgálhatnak helyreigazítás alapjául.

Az egyes kifogásolt közlésekkel kapcsolatban az ítéletábra álláspontja a következő:

Az „Új ügyvezető” című cikkben írtak a felperes álláspontja szerint azt sugallják, hogy ügyvezetői jogviszonyának megszüntetését a képviselő-testület kezdeményezte, mert vele szemben összeférhetetlenségi kifogások merültek fel, s ennek, mint valótlan ténynek a híresztelése sérti a felperes személyiségi jogait. Az újságcikkben írtakból ugyanakkor az ítéletábra elsőfokú bíróságával egyező véleménye szerint egyáltalán nem vonható le az a következtetés - arra még utalás sincs -, hogy a munkaviszony megszüntetését a képviselő-testület kezdeményezte volna. Korrekt tájékoztatást nyújt ezzel szemben a munkaviszony közös megegyezéssel történt

Pf.III.20.523/2008/4. szám

megszüntetéséről. A további, összeférhetetlenségi kifogásról szóló tényállítás pedig valós tartalmú. Ez megállapítható a felperes által 2008. július 1-jén írt, 6/A/1. sorszám alatt csatolt, a polgármesternek címzett levélből is, melyben szerepel, hogy a felperes beltagsága mellett működő **cég 2** fő tevékenységi köre a cégjegyzék szerint egyezik a **cég 1** fő tevékenységével. Az összeférhetetlenség ténye szempontjából annak a kérdésnek nincs jelentősége, hogy az **cég 2** ténylegesen végzett-e a **cég 1**-vel azonos főtevékenységet. Tény, hogy az összeférhetetlenséggel összefüggésben a 2006. évi IV. törvény (új Gt.) 25. § (1) bekezdése azonos főtevékenység végzéséről beszél, azonban az összeférhetetlenség fennálltának megítélésekor a cégjegyzékbe bejegyzett adatok figyelembevétele elsődleges, tekintettel a közhiteles cégnyilvántartás alapelveire is. Ettől

eltérő értelmezés a Gt. 25. § (1) bekezdésének rendelkezésével elérni kívánt cél kijátszására adna lehetőséget (EBH. 2003.964. számú eseti döntés). Ugyanezek a szempontok veendő figyelembe az „Új fejezetet nyitnak” című cikkben az összeférhetlenséggel összefüggésben közöltekkel kapcsolatosan is. Az itt írtak azonban a felperesnek a bt-ben és a kft-ben fennálló jogviszonyát egyaránt tisztázzák. A cikk pontosan fogalmaz atekintetben is, hogy csupán a lehetősége állt fenn a két gazdasági társaságnál az azonos tevékenység folytatásának. Nem állítja tehát a felperes részéről a két gazdasági társaságban való azonos tevékenység tényleges folytatását, és nem sugallja azt sem, hogy e tevékenységgel lehetetlenné tette volna a **cég 1** sikeres működését. Ilyen következtetésre az írás nem készíti az olvasót, még burkolt tényállítás útján sem. Ugyanakkor a felperes felügyelő bizottság előtt tett ellentmondásos nyilatkozata - amiről a cikk említést tesz - a meghallgatásáról készült jegyzőkönyv alapján egyértelműen rekonstruálható. Az összeférhetlenség körében a felperes által kifogásolt alperesi tényállítások tehát a valóságnak minden tekintetben megfelelnek, ezért helyreigazításra nem adnak alapot.

Az „Új fejezetet nyitnak” című cikkben két helyen is szerepel az „ügyvezető menesztése” kifejezés. E tényállítás ugyancsak valós tartalmú. A felperes által sem vitatott tény, hogy ügyvezetői tevékenységét a kft-ben munkaviszony keretében látta el. Munkaviszonyának megszüntetésére közös megegyezéssel került sor. Ezt a tényállítást a kérdéses cikk kifejezetten tartalmazza. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy a felperes ügyvezetői megbízatását a képviselő-testület egyoldalú elhatározással (visszavonással) azonnali hatállyal szüntette meg, arról nem a felperes mondott le annak ellenére, hogy a Gt. szerint erre lehetősége volt (31. § (1) bekezdés d) pontja). Így tehát nem kifogásolható a cikkben két helyen szereplő menesztés kifejezés sem jogviszonyának megszüntetésével összefüggésben. Nem kifogásolható ez azért sem, mert a cikk pontosan - a történeteknek megfelelően - tájékoztatást ad a munkaviszony közös megegyezéssel történt megszüntetéséről is. Mindezeket együttesen értékelve megállapítható, hogy a sérelmezett közlés, tényállítás valós tartalmú, etekintetben is helytállóan döntött tehát az elsőfokú bíróság amikor az ennek helyreigazítására irányuló kereseti kérelmet elutasította.

-10-

A likviditási gondokkal összefüggésben az „Új fejezetet nyitnak” című cikk két helyen tartalmaz utalást. Megállapítja, hogy a kft. tőkéje csökkenőben van, majd leírja, hogy „a FIDESZ szerint az önkormányzati kft-nél likviditási zavarok is lehetnek”. Azt, hogy a kft. tőkéje az adott időszakban csökkenőben volt, az alperes a peres eljárás során megfelelően bizonyította. A másodfokú eljárásban ennek igazolására az elsőfokú eljárást követően elkészült belső ellenőri jelentés vonatkozó oldalát is csatolta, s ugyanez a következtetés vonható le a bankszámla kivonatokból is. A felperes fellebbezési tárgyaláson tett nyilatkozata sem mond ennek ellent, hiszen azt adta elő, hogy szükséges volt a korábban rendelkezésre álló összegek felhasználása, tehát a 40 milliós forintos költségek előbb jelentkeztek, mint ahogy a projekt megvalósult volna. Ugyanakkor a likviditási zavarok lehetőségére történő utalás tényállításként nem minősíthető, az egyértelmű véleményt tartalmaz, egyben közli, hogy ez melyik párt álláspontja. Ezt az értelmezést erősíti az is, hogy a cikknek ez a része feltételes módban szövegezett. Összefoglalóan tehát megállapítható, hogy az egyik (a tőke csökkentésére vonatkozó) sérelmezett rész valós tényeken alapuló tényállítás, míg a másik (a lehetséges likviditási

zavarokra utaló) rész sajtóhelyreigazításra azért nem adhat okot, mert az véleménynyilvánításnak minősül.

A fentiek szerint a kifogásolt cikkek sem részleteikben, sem egészükben nem tartalmaznak, sugallnak a felperesre nézve sértő, valótlan, vagy a tényeket hamis színben feltüntető tényállításokat, az elsőfokú bíróság ezért alappal döntött a kereseti kérelem elutasításáról.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - a tényállás kiegészítése mellett, részben eltérő indokolással - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78. § (1) bekezdésének alkalmazásával a pervesztes felperest kötelezte az alperes részére a képviseletével összefüggésben felmerült ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdésében meghatározott mérték szerint, figyelembe véve az alperesi képviselő ÁFA-körbe tartozását is.

A per tárgyánál fogva a feleket az eljárásban az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja alapján illetékeljegyzési jog illette meg, ezért a másodfokú bíróság a felperest eredménytelen fellebbezése folytán kötelezte a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az Itv. 59. § (1) bekezdése, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 13. § (2) bekezdése és 15. § (1), (3) bekezdései alapján.

S z e g e d, 2008. november hó 24. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Kiss Gabriella sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró